ГОД IV ЯМБОЛЪ, 1 ЯНУАРИН 1927 ГОД. БРОЙ 153.

ТРАКИЙ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И СТОПАНСКО-ЕКОНОМИЧЕСКИ ВЪПРОСИ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КУМИТЕТЪ.

Всичко се изпраща до печатницата „Свѣтлина" – Марангозовъ – Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв.
за 6 месеця 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия обикновени, годишни и вмѣкнати лин по 50 л., за сърбини—100 лева.
Официални обявления по 2 лева на ред. Съдебните пристави плащатъ по 1·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Рѣкописи не се връщатъ.

Стоянъ Митевъ

Кмет до приема посещения на именини си день.

Руско Златаровъ

Кмет до приема посещения на именини си день.

Стефанъ Анастасовъ, учитель

Кѣмъ до приема на именини си день.

Стефко Куловъ, брѣснарь

Кѣмъ до приема на именини си день.

На 30 декемврий 1926 година свѣрши свѣщеницитѣ си живото една душа, нѣжна сито Страданието,

ДОНКА ХР. АЛЕКСИЕВА

Поклонъ на свѣтлата ти память, скж. за приятелкѣ!

Отъ приятелитѣ и.

КЕРМЕНЛИЙСКО СЕЛСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ СЛИВЕНСКА ОКОЛИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1931

Керменлийско селско общинско управление, Сливенска околия, въ допълнение обявлението си подъ № 1813 отъ 4 XII 1926 год. публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 213 отъ 1926 год. обявява на интересуващитѣ се, че на 18 февруарий 1927 год. въ канцеларията му ще се произведатъ слѣднитѣ търгове:

1. Отъ 8 до 10 часа съ явна конкуренция за отдаление на наемателъ общинската фурна въ с. Керменлий за срокъ 2 години съ първоначална оценка 4000 лева годишно.

2. Отъ 10 до 12 часа съ явна конкуренция за отдаление наемателъ общинския хамаръ на гара Керменлий за срокъ до 30 юний 1928 год. съ първоначална оценка 6000 лева годишно.

3. Отъ 14 до 16 часа съ тайна конкуренция за отдаление подъ наемъ общинскитѣ приходи «Кръчма и кантарина» за срокъ две години съ първоначална цена 100,000 лева годишно.

Залогъ за правоучастие въ търговетѣ се иска за първитѣ два по 10% а за последния 5% върху първоначалната оценка за цѣлия срокъ.

Чл. чл. 125—129 отъ Закона за бюджета, отчетностьта и предприятията сж. задължителни за конкурентитѣ.

Разносникитѣ по публикацийтѣ и обгербването сж. за смѣтка на наемателитѣ и закупувача.

Тѣрсящитѣ книжа могатъ да се преглеждатъ всѣки присатственъ день и часъ въ общ. управление.

С. Керменлий, 25 декемврий 1926 год.

Кметъ: С. ДИНЕВЪ.
Секр.-бирникъ: П. МЮФТИЕВЪ

Евтини новогодишни и коледни подаръци

за елха, джебни тевтерчата, търговски и бакалски тевтери и всичко необходимо ще си купите въ книжарницата на Г. Пехливановъ, ул. «Софуларска».

Не изпускайте случая!

Николай Мошковъ.

ДАНЧО СУХАТА.

(ИЗЪ „ИЗВѢЛИ ПОРТРЕТИ").

Името му ще подсѣти за младъ човѣкъ, но това не трѣбва да учудва, защото пъкъ не значи, че не трѣбва да сж. послушни и изострени изгоре, като на водачъ овенъ рогата.

— Мустака прави мжжа — отговаряше на подмѣтките дѣдо Данчо.

Данчо Сухата, отнасе наречень „Сухата", защото това, че водата заивѣстваше съ „вели-Богодать на лозовата пръчка", се е родило малко провинциално градче, и, както навсѣкѫде — на Свети Трифонъ Зарезанъ.

Данчо Сухата цѣлия день сѣдѣше Свети Трифонъ, бѣла Кута, като донесе на сгарипрокълни третата имъ рожба, позвънила, Данчо Сухата, день конецъ пѣлче на Юрдянко и се опиташе къмъ училището — „Ако не ѫ хвърли . . . , та умѣ и разумъ въ себе и отъ школото да не се дѣли. Ама, — тукъ комшийка, тамъ — позната, и разпитвания, и когато влѣзла въ школото, както бѣше школото и изъ мъкнала ракіе изъ поста: прѣстника пилчето на Юрдянко го нѣмало. Казватъ, че го е изтървала до кръчмата на Хаджи Янулъ.

Растна Юрдянко, порастна, повърти, посука до третото при дяскалъ Танаса, па се дръжна дете . . . не ѝ знаятъ.

— Ехъ, само царетѣ се ражкатъ съ занаята си, а отъ насъ стана този, което може да стане. . . —утѣши се Данчовия баща и дннтъ завѣрѣка за Юрдянко, тр ъ въ най-разнообразна работа, тр ъ въ безвѣрие. Катурна се старата, подири й бащи му, та като повърна. . . та и дамата му брати и Данчо остана самъ въ малката кжшурка на краѝ града. Трнтѣ войнишки години изкара на единъ дъхъ само съ два месеца следъ кафора. Позазимява го, подмѣтява му, но не му бѣ по сърдце, а и комитѣ май не налитаха, зеръ пиенето му съ караръ не бѣше.

По умъ на старн и на приятели отсѣче и продаде бащинния дворъ, та работа и той да завърти — зеръ, време му бѣше. Кржи-ми стъкла, мазе, шарѣтъ чадъръ, каца, туй-онуй. . . та по сборове, панаири, по пазари. Майсторъ бѣше — като отвори они „рекъ" на лимонадата — червена, жълта, зелена, а въ голѣмитѣ стъкла плуватъ цѣлитѣ лимони и парчета леда, па запретне ръкави, вземе дъскавата тенекиена лъжица, та, колкото му глась държи:

— Шипка балканъ. . . бузъ гиби. . .—виртуозно дирне лъжицата и проточи отвисоко цѣлината студена струя въ чашата, попръска я отъ високо съ „голѣмъ сукъ" и. . . черитѣ десетачета се редятъ мокри по масата. Дѣтото топлйше и хранйше и знмата. Живота му чевтаке като струята ледена лимонада отъ дъскавата лъжица въ чешата — бистра и пѣнлива, като самъ Данчо. Сжщо и въ дебелата чаша. Но. . . омръзна му скитание. Продаде лимонадената „фабрика", както той я наричаше, за три наполеона и допълнително имена, единъ да предаде и „устальова" за фабрикацията, който се състоеше въ това, да прицепне на ухото на новия „фабрикантъ".

— Задъ гърбътъ ти внпгри да има или клапенецъ, или чешма и глеса ти да дърнн. . . туй му е то, и черитѣ десетачки ще запълнятъ като на дискусъ.

* * *

Когато четиритѣ наполеона се претопнха, той се позамисли, прнгледа малкитѣ си гасти мустаци и почука на врата на мировия съдия. Следъ десетина дни, той отваряше сжщата врата, подпасанъ глава и съ проточень глась извикваше:

— Тоно Иванонъ. . .

— Минко Радинъ. . .

Следъ десетина месеци, той знаеше предварително, кой ще дойде да разваля, кой ще опрадне, на кого клетва ще се предложи, защо Темида държи „терази" и защо очитѣ ѝ сж. вързани. При това, той редовно четѣше вестницитѣ. Следъ седемь години и препрочитане разнообразното юридическо калеидарче край печалта презъ неприсътственото время. Когато писарьтъ плаваше, тя сънятъ цигара край печалта и Данчо му подаде червеното калеидарче.

— Ха, сега да видимъ, ежинъ нѣма да прескоча, ежинъ нѣма да забрави, до бухнатата „П" ги знае като по вода. Писарьтъ отвори календарчето и Данчо заизучава, като ученикъ списъкъ на единственото.

— Аблоъ, аяъ сефри. . .

— Ав. . . въ, пом. аяъ. . .

— Бувеъ, аяъ. по ноя. — и редѣше до „П" увѣрено и бързо, като произнасяше точно думитѣ, безъ да имена нѣкое „помощникъ да-съкратено—за него нѣмаше „помощникъ да-вокатъ", той знаеше „пом. яяъ". . .

(Следва).

НОВО ЗА БЪЛГАРИЯ! Германски играчки при Узуновъ & Калъпчиевъ — срещу магазинъ „Бохоръ".

ЧЕТВЪРТА ГОДИНА.

Съ този брой «Тракиецъ» влиза въ своята четвърта година. Задъ него сж. три години на борба за градски каузи, на работа за културно издигане и стопанско преуспѣване, на стремежъ къмъ по-свѣтло бждаще.

Да говоримъ подробно за културната работа на Тракиецъ би значило да утежчимъ читателя. А тази е всѣки съзнателенъ гражданинъ. Да сторимъ само едно: онѣзи, които въ продължение на три години не сж. проявили ни капка интересъ къмъ културните нужди на града, нѣма смисъль да тѣ сега еда ли ще се затронатъ.

Макаръ, че вестническия кръстъ у насъ е доста тежъкъ, почти нѣпосилень, ние и за напредъ ще се мжчимъ да отстояваме, да не падаме и по тоя начинъ да изпълнимъ докрай дълга си, дадената на всѣки сериозенъ вестникъ, да ратуваме за подобрение въ духовно и материално отношение на социалната чрезвычайна обстановка.

А ние имаме такава достойна за всѣкиго задача, ние зовемъ просвѣтения ямболецъ да даде културната си дань

Две пламтни вечери за рано починалия талантливъ музикаленъ любитель Петръ Василевъ, нашъ съгражданинъ, ще уреди на 16 и 17 януарий г. Йосифъ Чешмеджиевъ, бивъ учитель по музика въ града ни. Концертната часть ще бжде само отъ композиций на П. Василевъ, а г. Чешмеджиевъ ще изкара крилатитѣ пояснѣ върху сжщитѣ. Скулпторътъ Йорданъ Кръчмаровъ ще е заелъ да нарисова паметникъ на покойнитѣ.

Р. Х. Марковъ е превелъ на английски и сбралъ въ една антология най-хубавитѣ разкази отъ български писатели, които скоро ще излѣзе отъ печать.

МЛАДЕЖЬТА НЕ Е ВИНОВНА

Обвиняватъ младежьта, че вр ви по-лошъ нравъ. Сипнѣ я куп отъ всѣкждѣ. Намиратъ я хилава, неспособна за сериозна работа. Тукъ тамъ се правятъ наистина опити за издигане на младежьта, обаче тѣ не сж. една цѣлосна педагогическа система.

Дали младежьта се изражда, е единъ въпросъ, въ който може да се спори, но че обществото като цѣлина не гледа съ достатъчно сериозность на нѣщото сама ще, е неуспоримъ факть. То, изучавато въ своитѣ катакомби ежби съвсемъ забравя бждащето и за постигане на своитѣ користолюбиви дух цели е склонно да жертвува богатитѣ рудници на идеалнзъмъ и творчество, които сж. скрити дълбоко въ душата на младежа.

Младежьта нѣма винаги съ повече нѣдостатъци отъ своето врме, ти поси залозби, които тепърва ще се проявятъ и за това е нужно отдаление, за да добие ценните качества. Инакъ младежьта остарява много скоро.

Но дали младежьта днесъ нѣма природенъ брой качества за напредъ, за проявяване на своитѣ сили? Съ сигурность може да се отговори че не. Обществените и партийнитѣ водачи, които трѣбва да бждатъ ежи отъ достойнитѣ учители на народа, водитъ своитѣ борби на нѣкаква етика. Противнитѣ имъ нѣкаква етика. Противнитѣ имъ нѣкаква етика. Противнитѣ имъ

ЗА ЯМБОЛСКИЯ МОСТРЕНЪ ПАВИЛИОНЪ

На вниманието на г-нъ кмета и обществото.

Въ по миналия брой на вестника предадохме писмото на Управлението на Г.-Орѣховския Мострен. Панаиръ, съ което последното най-радушно се отзовава на молбата да взематъ участие бъдещ мострен павилионъ и кави Ямболъ да побърза съ осъществяването му.

Въ брой си отъ 18 декември, в. Търговско. Промишлена Защита (Варна) пише:

«Сумъ ямболенъ, който, като промишленъ, си известенъ напредъкъ, ако какъ да предложи на подвижни «Да предложи на подвижни» на търсители и потрѣбители — да построенъ въ Ямболъ мостренъ павилионъ въ Г.-Орѣховския панаиръ... Ние не намираме подобъръ и по-сигуренъ начинъ за демонстриране производството на постоянно разнищъ се въ културно и промишлено отношение гр. Ямболъ.

«Тракиецъ», въ чиито страници се роди идеята за новия мостренъ павилионъ, съ цѣлъ широкъ и всестраненъ си за мнението на първия гражданинъ на града—председателя на общинския съвѣтъ — по този жизненъ за Ямболъ въпросъ. Ние се надѣваме, че общинския съвѣтъ ще вземе отношение да има предвидъ може самъ да има предвидъ интереситѣ и преуспѣването на града и затова го кани, да вземе всичката си енергия и инициатива за това дѣло. Макаръ че по тоя въпросъ съ дъскуси да се изказатъ всѣкой общественъ съветникъ, занятиятъ възможни изложители, занаятчийството и търговско дъло не единъ и пъкъ пъкъ пъкъ, като ни кажатъ да дѣде краткъ по вестницитѣ, за да стане часъ. по-скоро действителность и още на проѣктния панаиръ, дайнъ кокетенъ ямболски павилионъ да привлѣче повече гостенъ на всякакъ. Струва ни се, че единъ такъвъ павилионъ нѣма да струва много скъпо на общината; мѣстото за него се отпуща безплатно и тоя павилионъ построяването му може да лежне върху заинтересованитѣ изложители.

Дъсть е и всички ние да дъемъ тласъкъ на това дѣло, отъ което почватъ да се интересуватъ далечни и чужди хора.

ПОЛИЦИЯТА РАБОТИ.

Думата е на Еаховския полиция.

Можемъ би ще си помислите по преследване на разбойници, или на крадци и грабители, или на спекулянти. Не.

Не уважаемъ работитѣ на кооперацитѣ. Нѣкои шефъ-ти е кооператоръ! И не помисли да дъде нѣкаква помощъ на тая дѣло. Макаръ че по тоя въпросъ са дъскутирали на нѣколко общински сѣдания, да изкажатъ всѣкой общински съветникъ, занятиятъ възможни изложители, занаятчийството и търговско дъло не единъ и пъкъ пъкъ пъкъ, като ни кажатъ да дъде краткъ по вестницитѣ, за да стане часъ. по-скоро действителность и още на проѣктния панаиръ, дайнъ кокетенъ ямболски павилионъ да привлѣче повече гостенъ на всякакъ. Струва ни се, че единъ такъвъ павилионъ нѣма да струва много скъпо на общината; мѣстото за него се отпуща безплатно и тоя павилионъ построяването му може да лежне върху заинтересованитѣ изложители.

Дъсть е и всички ние да дъемъ тласъкъ на това дѣло, отъ което почватъ да се интересуватъ далечни и чужди хора.

Нѣма да изброимъ всичкитѣ дѣла, които полицията е длъжна да свърши, а които тя не свършва. Ще споменемъ само за едно, което е отъ голѣмо значение за Ямболъ и за цѣлата страна.

Ние имаме предъ видъ нашитѣ пѣтища. Тѣ сѫ въ такова състояние, че всѣки день се чуватъ по нѣколко злополуки. Ако не е пострадалъ нѣкой, то е пострадалъ конь, или пъкъ е счупенъ нѣкой каруцарски инструментъ.

Ако полицията не е длъжна да се грижи за пѣтищата, то тя е длъжна да не допуща да се развалятъ. Ако не е длъжна да не допуща да се развалятъ, то тя е длъжна да не допуща да се развалятъ. Ако не е длъжна да не допуща да се развалятъ, то тя е длъжна да не допуща да се развалятъ.